

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

یونگه ولت

نویسنده: مارتین ویزر، سئول/کوریای جنوبی

برگردان: حمید علوی

۱۲ سپتمبر ۲۰۲۲

مقابله با بازی های جنگی امریکا

ائتلاف چپکرای کوریای جنوبی در برابر مانورهای نظامی سنول و واشنگتن مقاومت می کند

Foto: Wang Yiliang/Xinhua/IMAGO

نزدیکی بین سنول و پیونگ یانگ مدت هاست که به فراموش سپرده شده است.

چهار سال پیش، کوریای جنوبی و شمالی در جلسه ای با یکدیگر ملاقات کردند و توافقنامه نظامی منعقد شد که هدف بلندپروازانه آن پایان دادن به خصومت ها بود.

اکنون از ۲۲ اگست تا ۱ سپتمبر، کوریای جنوبی به همراه ایالات متحده امریکا به مدت یازده روز تحت عنوان سپر آزادی اولچی دست به یک مانور با محتوای «وضعیت اضطراری نظامی» علیه جمهوری دموکراتیک خلق کوریا زد. بزرگترین مانور جنگی در چند سال اخیر با حمله شبیه سازی شده به شمال جمهوری دموکراتیک خلق کوریا به پایان رسید.

زمانی که دولت محافظه کار کوریای جنوبی که از ماه می بر سنول حکومت می کند، توافقات خود را زیر پا گذاشت، هزاران نفر در ۱۳ اگست به خیابان های پایتخت کوریای جنوبی آمدند.

روز آزادی دو روز بعد، که در آن پایان اشغال ۷۷ سال پیش امپریالیسم جاپان در کوریا جشن گرفته می شود، به عنوان مناسبت این روز انتخاب شد.

همزمان این تاریخ همچنین نشان دهنده تقسیم شبه جزیره است که تا به امروز توسط کوریای جنوبی حفظ شده است. با وجود شرایط بد آب و هوا و تعطیلات آخر هفته، حدود ۶۰۰۰ نفر در اعتراض به مانور نظامی با امریکا تظاهرات کردند.

در این اعتراضات، این که بخش جنوبی شبه جزیره در حال تبدیل شدن به منطقه استقرار واشنگتن است و در آن ۲۸۵۰۰ سرباز مستقر شده اند مورد انتقاد قرار گرفت.

این تظاهرات که از ایستگاه اصلی قطار تا اقامتگاه رسمی جدید رئیس جمهور یون سوک یول برگزار شد، توسط ائتلافی که به طور خاص برای این منظور تشکیل شده بود - «کمیته ۱۵ اگست برای اتحاد مجدد مسالمت آمیز مستقل» سازماندهی شد.

در مجموع ۹۱ گروه برای این منظور گرد هم آمدند، از انجمن های بسیار بزرگ گرفته تا سازمان های غیردولتی کوچکتر.

اینها شامل کمیته اجرای بیانیۀ ۱۵ جون، یکی از مهم ترین سازمان های درگیر در روابط بین کوریا است. از زمان اولین جلسه بین سئول و پیونگ یانگ در سال ۲۰۰۰، این کشور متعهد به اجرای بیانیۀ توافق شده در آن زمان بوده است که به عنوان مثال، همکاری اقتصادی و مبادلات بیشتر بین کوریائی ها در دو طرف مرز را پیش بینی کرده بود.

پس از این که محافظه کاران در سال ۲۰۰۸ دوباره کنترل سئول را به دست گرفتند، توافق به تدریج ضعیف تا به صفر رسید.

فدراسیون های اتحادیه کارگری در این تظاهرات شرکت کردند.

آنها متعهد به ایجاد روابط نزدیک بین سئول و پیونگ یانگ هستند، تقاضا برای پایان دادن به مانورهای نظامی تنها بخش کوچکی از آن است. از سوی دیگر، سازمان های متحد در جبهه چپ کنفدراسیون اتحادیه های کارگری کوریای جنوبی بسیار فعال تر هستند و قبل از برگزاری تظاهرات جلسات جداگانه ای نیز برگزار کردند.

در این جلسه تبریک اتحادیه ملی کارگری جمهوری دموکراتیک خلق کوریا نیز قرائت شد که در آن مانورهای نظامی به شدت محکوم شده بود.

تنها حزبی که در این تظاهرات حضور داشت، حزب کوچک ترقی خواه بود. این حزب که در سال ۲۰۱۷ تأسیس شد، عملاً جانشین حزب دموکراتیک کارگران شد، که اولین نیروی چپ بود که در سال ۲۰۰۴ در پارلمان کوریای جنوبی کرسی هائی را به دست آورد.

اما در سال ۲۰۱۴، این حزب به بهانه «توطئه» ممنوع اعلام شد.

کیم جائه یون، رهبر فعلی حزب مترقی کرسی خود را در پارلمان از دست داد.

برای توجیه این ممنوعیت از بهانه ای استفاده شد از یک لطفه که نسبت به کوریای شمالی «دوستانه» تلقی می شد: «در یک جلسه، یکی از اعضای حزب در حالی که چشمک می زد گفته بود که زیرساخت های کوریای جنوبی ممکن است در صورت جنگ فلج شود.»